श्ववदाः। त्वं वृषा वृषत्वेभिर्महित्वा। द्युम्नेभिर्द्युम्न्यभवोनृचक्षाः। आषाढं युत्सु प्रतनासु पप्रिं। सुवर्षामप्वां वृजनस्य गोपां। भरेषुजाꣳ सुक्षितिꣳ सुश्रवसं। जयन्तं त्वामनुमदेम सोम। भवामित्रो न शेव्यो घृतासुतिः। विभूतद्युम्नएव याउ सप्रथाः ॥ ८ ॥

अधातेविष्णो विदुषाचिदह्यः। स्तोमोयज्ञस्य राध्योहविष्मतः। यः पूर्व्याय वेधसे नवीयसे। सुमज्जानये विष्णवे ददाशति। योजातमस्य महतोमहिब्रवात्। सेदुश्रवोभिर्युज्यं चिदभ्यसत्। तमुः स्तोतारः पूर्व्यं यथाविदऋतस्य। गर्भꣳ हविषा पिपर्त्त न। आस्य जानन्तो नामचिद्विवक्तन। बृहत्ते विष्णो सुमतिम्भजामहे ॥ ९ ॥

इमाधानाघृतस्नुवः। हरी इहोपवक्षतः। इन्द्रꣳ सुखतमे रथे। एष ब्रह्मा प्रतेमहे। विदथेशꣳसिषꣳ हरी। यच्छत्वियः प्रते वन्वे। वनुषोहर्य्यतं मदं। ईन्द्रो नाम घृतन्नयः। हरिभिश्चारुसेचते। श्रुतोगणआत्वाविशन्तु ॥ १० ॥

हरिवर्पसङ्गिरः। आचर्षणि प्राव्टषभोजनानां। राजा कृष्टीनां पुरुहूतइन्द्रः। स्तुतश्रवस्यन्नवसोपमद्रिक्। युक्ता हरीवृषणाया ह्यर्वाङ्। प्रयत्सिन्धवः प्रसवं यदा-